
سٲٲڪانى بانزل

نءٲم اكرم

بلوچى اكىءمى كوئٲ

ءءالء روءء، كوئٲ

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے بلوچی اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ گت نہ کنت۔

ستکانی بانزل

(شاعری)

ندیم اکرم

۲۰۱۸ء

ISBN # 978-969-680-040-8

نہاد:۔ =/150

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چاپ کتگ۔

نامدات

زہیر ونک ۽ شیر کن تواریں

منی واجہیں پت

امیر بخش جو سکی

۽ نام ۽

ل

<u>تا کدیم</u>	<u>سرگال</u>
9	1- من - آ - ما نندیم اکرم
11	2- نندیم اکرم ۽ شعرانی جوانی عابدعلیم
12	3- گمان ۽ ساز اللہ ہو
13	4- ویرانیں دل گلزار بیت صلے علی
14	5- و شبو گوات ۽ ہمراہاں
16	6- گوں انگراں ہوا راں غم
18	7- مہ جیڑ پہ بے ریائیں زندگی ۽
19	8- سہبے ۽ جان کشگی انت ہر وڑا
21	9- سرانی ساٹگ ۽ ارمان کم انت
23	10- تہنادل ۽ بس یاد ہما انت
25	11- زندآپ بالواں بکشائیت
26	12- بانزل پزشتگاں ستکانی
38	13- کننگے پل ۽ جان ۽ مانپوشنگ
30	14- دل انچوسارت بہ بات دوزہاں بہ بادینات

- 31_ 15۔ دانکہ و شبو گلاب ءء زندگ بیت
- 33_ 16۔ دانکہ دل ءء تئی گیر نیتیت
- 34_ 17۔ تیراں غمانی سڈیتگ دل
- 36_ 18۔ ماہ ءء روج ءء سیادی کجا
- 38_ 19۔ وت ءء چه سرگوزاناں من
- 40_ 20۔ دل ءء دز یکگانی توارترسگی انت
- 42_ 21۔ سو تلگ آسر مارا کتنگ
- 43_ 22۔ کنیاں من ءء کجا ہاں؟ چچ نزا ناں
- 45_ 23۔ کرار گچنت زرد ءء سستم آئی ء
- 47_ 24۔ آس دل ءء پردارگ لوٹاں
- 49_ 25۔ دیم پہ دیکی جیڑہانی مردی انت
- 51_ 26۔ درداں سگ ءء مُشکلان ءء در برے
- 53_ 27۔ دامن ءء آس لگ اتگ پرواہ مدار
- 54_ 28۔ حُدا انت مہربانیں بادشاہے
- 55_ 29۔ بُلبلان ءء آس دستانی دل ءء
- 57_ 30۔ آس ءء آپ ءء چکاسے
- 58_ 31۔ استالاں گوستگاں من شوہازگ ءء تئی
- 59_ 32۔ یات ءء گیراں ماندا شنگ
- 61_ 33۔ موسم ار سے ریچان انت

- 63 34- آس ء آپاں پلگاریت
- 65 35- وشبوتی ء دروشم تئی
- 67 36- تئی غمانی لذت ء شیداہی آل
- 68 37- اِدا، اُودا کجاہاں من
- 70 38- روکیں اشکرے مرچان ء
- 72 39- پدا یکرنده زنگ باں
- 74 40- سک سادگ ء دل پہکے نئے
- 75 41- انگریں موسم نہ کُٹ آنت
- 77 42- جیڑگ ء پھغم ہلاس کسی نہ بنت
- 78 43- چمانی ندارگ پلگاراں
- 79 44- وتی پادء چیرء حاک بکن
- 81 45- دل ء ڈر یکگانی شمارء کپاں
- 83 46- زردء گُٹ گر، یا کہ ارواہ ء گُشئے
- 85 47- ارس چمانی بندنہ باں
- 87 48- عکس ء تئی پلگارگ لوٹاں
- 89 49- درد چراگاں بالینتگ
- 91 50- دردء گمانے مارگ لوٹاں
- 92 51- دردء درواں گرسنگ دل
- 94 52- ارواہ ء لیلام کناں

- 96- 53۔ مُتَنگی داستانِ مانپوشته
- 98- 54۔ حُداۓ قُدُرتِ سَمرِ پدِ نہ اِنْت
- 100- 55۔ بل زَنگاں دِلِ ءِ مَن رِیچاں و تِی
- 101- 56۔ لِبزِ اِنْتِ رِاہِ ءِ شونِ مَنی
- 102- 57۔ سَمینِ ءِ ہوارِ ءِ بہِ سَمبالِ و تِ ءِ
- 103- 58۔ دِلِ چِیکِ و رانِ چوشاگِ ءِ اِنْت
- 105- 59۔ دِلِ سَہرِگِ ءِ نامِ ءِ نہِ زانْت
- 107- 60۔ راسْتِ ءِ چِپِ بَسِ اِنْت
- 109- 61۔ سَگِ ءِ اوپارِ ءِ ہوارِ ءِ دِ مِبرْت
- 111- 62۔ مَنتاں سَرباراں و فابانی
- 112- 63۔ ارواہِ زُلْفاں بَسْتِ نہِ گِیْت
- 113- 64۔ تہنا گوں غمماں دِنیاۓ تہا
- 114- 65۔ دردِ مِثالِ ءِ پِیمِ ءِ اِنْت
- 116- 66۔ گِیشِ باں نُجالِ ءِ غمِ گزِ یواں
- 117- 67۔ سُہبِ ءِ مِستاگِ دِگِیرِ ءِ لالی نیاں
- 118- 68۔ شِپانی سَترِ ءِ بوغْمِ ءِ
- 120- 69۔ گوا تانی زباناں پِہماناں
- 121- 70۔ عِشْقِ نہِ چارِیتِ آپِ ءِ آس
- 122- 71۔ دِلِ ءِ سوزِ مہِ کُٹِیْتِ دُعاۓ آں

- 124- عشق آسودگی کجا منیت
- 125- سگے دستاں گون ترا شتگ حُدا من کتگ
- 126- دڑو گے و شنام کُرت نہ کنت
- 127- تڑانگ اِشکر نژ آراں
- 128- پہرے بندے کئی ء تو
- 129- دور دمانے دلبر بیت
- 131- تڑانگے عمرے ء لب ء پرداچ بیت
- 132- زندوتی چاچ ء کدی کنت معنا
- 134- جند ء مانگیش اِتگ عجب انسان
- 136- عشق طلب وازمندگ باں من

من - آ - ما

”ستکانی بانزل“ منی شعرانی سہی دپترانت ء اے گیشوار ء شماء شمنے
 وتی باطن ء جاہ دیوکیں نوبت ، باریگ ء زمانگ ء گواہی ء شترترکت کنت کہ
 اے شعری سفر ء منی گام پشت تر ء کنز اتگ انت اگاں دیمتر ء جنز اتگنت ۔ منا
 گوں اے وڑیں جیڑہ ء ہیچ کرد ء کارے نیست ء نیکہ من عشق ء لبز ء کشینگ
 لوٹاں ء نیکہ منی لوٹ وتی منینگ انت ۔ من بس ہے پڈر کنگ لوٹاں کہ برے
 من ، مناں ، برے من آ ، باں ، برے من ء آ ، ما باں ، پمیشکہ ہرچی کہ من گشتگ
 یا گشاں آپہک ، محکم ء ڈولداری ء زبہر بیت چیا کہ من سکیں نزور ء ناتوانے
 آں ۔ بلنے برے برے کہ آبیت ء گوشتیت تا آپہک ، محکم ء ڈولداری بیت ء
 زیبائی ہنچیں کرامات یے کہ ہر ارواہ ء تاہیر دنت ، دل ء قرارے ء چماں
 رٹنے ء جہان ء سرکنت ۔ ہے وڑا برے برے من ء آ ما بنت ء گشتت تا منی
 بے سمائی ء الہان ء آئی ء پد گوانک ء زیر منی دست ء قدح ء کیفانی تام ء چوشہد
 ء شیر کن کنت ء منے گشتگیبناں زند آپ ء تزمپ شزنگ ء بنا کنت ۔

”ستکانی بانزل“ ء چن ء لانچ ء وانگی دروشم ء سینگار ء درگت ء من اگاں
 وتی مہروانیں ہستیانی شکر ء منت ء مہ گراں تاں بلوچی ء قالب ء دراتگلیں
 بلوچے نہ باں ۔ دُرساں پیسر من وتی واجہیں پت امیر بخش جوسکی کہ چہ من سک
 دُور رپت ء شُت آئی ء ارواہ ء لکٹ منت ہے وڑا وتی ہم گنگلیں بزات ء

دوست کہ سکیں بے وفایے بوت ء منادومی گام ء دروہ ات ء پہ مدام ء چداں
سک دُور شُت... حُدا مرزی نواز قاضی ء ارواہ ء منّت... پدا واجہ صوفی محمد عیسیٰ
صاحب ء واجہ مبارک قاضی صاحب کہ منی مُرشد انت آیانی لک منّت۔ جمال
پیر محمد کہ منی کتاب ء کمپوز ء غم ء وتی کو پگاں زرتگ، مقبول ناصر، ناصر بشیر،
عابد علیم، عارف عزیز، بصیر قادر، پروفیسر کہدہ منصور ء وتی گہار میڈم گل خالد کہ
مدام منا کتاب ء چاپگ ء سکین ء داتگ۔ گڈسرا من پہلی لوٹاں ء منّت ء ہم
گراں..... وتی سہیں بچک جواد ندیم، کمالان ء کیا جان ء کہ منی بے سمائی ء
بے سُدیاں آیان ء گیش ء گیش و ہدات نہ کتگ ء آمہر کہ یک پتے ء پہ وتی
چُگاں بیت من ایشاں دات نہ کتگ۔

بلوچ، بلوچی، بلوچستان نمیراں باتنت

ندیم اکرم

کچ، 17/03/2016

ندیم اکرم ء شعرانی جوانی ء ستا

شعر جی یے ء شاہیگانی ء ستا چوں بیت اے جستانی پسہ چہ ندیم اکرم ء
شعرانی وانگ ء رند وانوک ء وتی نیمگ ء دلگوش پرمائیت یا کہ انجیں تاثیرے
وانوک ء دل ء پشت گیجیت تہ کرن وتی ہمرائی ء وانوک ء چا گرد کنت۔

چوناہا شری ء جوانی، توسیپ ء ستا ہراج ء وتی گور ء انت ہمے رنگ ء
ندیم اکرم ء شعرانی لڑت ء تام ء جوانی آئی ء شعرانی گور ء انت دانکہ شعروتی معناء
وانوک ء راوت مہ دنت آشعر ء تاثیر بیگواہ بیت، زندگ بوہگ ء عمل ندیم اکرم ء
شعرانی تہا است انت پیشکہ وانوک چہ وانگ ء رند اے زندگ بوہگ ء عمل ء
گمان کرت کنت ء آئی ء ذراہیں شعرانی شعری اثر اندری انت بلے لبزانی صورت
ظاہری رنگ ء کنگ بنت۔

پمیشکہ برے برے عام ء انچا نیں لبزانی ظاہری صورت ء جوانیں شعر
گشیت تہ وانوک ہبکہ ء حیران بیت اے جوانی ندیم ء شعرانی مزنی ء وت
شاہدی ء دنت کہ شعر جی یے آئی ء شاہیگانی ء ستا چون بیت۔

عابد علیم

اللہ ہو

گمان ء ساز اللہ ہو
دل ء آواز اللہ ہو

ہمک ڈرچک لالہ وانیت
اے گز ء داز اللہ ہو

اے ارواہ داستان نُور ء
اے زند ء راز اللہ ہو

تجلی ء وت ء گندے
بوان سک باز اللہ ہو

تئی در کعبہ ء جند انت
تئی امباز اللہ ہو

ندیم ء شعر چوگان انت
اے لبز ء واز اللہ ہو

نعت

ویرانیں دل گلزار بیت صلے علی
چمّاں کہ تئی دیدار بیت صلے علی

جی جی ہزار عشق ۽ بہشتیں سوزمان
ہر نیمگ ۽ سینگار بیت صلے علی

باہوٹاں من تئی رحمتانی قیامت ۽
کئے چو منا بدکار بیت صلے علی

ماں مُشکل ۽ حشر ۽ عزابیں نوبت ۽
تئی عاشقاں کوکار بیت صلے علی

تئی یات چہ در بیت دل ۽ باں کافرے
ایمان منی لیگار بیت صلے علی

سکرات ۽ باں برجہاہ نباں ہوش ۽ ندیم
لنٹاں منی بار بار بیت صلے علی

☆ و شبو گوات ء ہمارا ہاں ☆

☆ چاریں موسم گستاہاں ☆

☆ پٹاں کنگک دستاہاں ☆

☆ بلبیل چہنچو تہناہاں ☆

لڈ ء بار انت ہلکاں مئے

بمب کپان انت پیرشاگاہاں

اللہ منا چو نیک مکنت

ذات ء وتی چہ دربیہاں

آس انت وردن دازانی

روک کہیر انت گوں شاہاں

ہٹ ہٹ کٹ کٹ کم شرب بلوچ
زہگ رُدان اَنت گوں زاہاں

چم دوئیں تزکانت ندیم
سیر ء مچاراں جلوہاں

گوں انگراں ہواراں غم
دل ۽ کہ مان داراں غم

کجام غم ۽ بہ کنت کسے
کہ جند یکت، ہزاراں غم

کئے انت کہ بے غم انت ادا
کُجا کُجا بچاراں غم

بہ پولاں من کُجا ترا
کہ گوں ترا شماراں غم

گشان انت مُرگے جنگل ۽
ماں چلگاں بہاراں غم

کدی چو ماه ء چارده ء
شپ ء بلیت دیاراں غم

ندیم نزانان نوشاں بس
حراماں یا حلاراں غم

مہ جیڑ پہ بے ریائیں زندگی ء
شہاز جند ء غمانی سنگتی ء

مُریداں حانی ء بچکندگانی
پچاناں بند ء بوگان ء وتی ء

بگندے سر بہ بے واجہ حُدا ء
بکن سنگ ء بتانی بندگی ء

جہان بے ذر سی ء دوزہ ء انت
بہشت ہم وش نہ انت وازمندگی ء

آ نازرک ء سپیتیں پگی ء انت
سجان اللہ امل ء دلکشی ء

نہ جنتیں دل نگیگیں جاوراں مئے
ندیم ما عادت ایں پہ غم جتی ء

سُہبے ءَ جان کٹگی اِنْت ہروڑا
ہر شپ ءَ را کٹگی اِنْت ہروڑا

زندگی ءَ مشکلاں دل تنگ نہ باں
ہر غم ءَ بچکندگی اِنْت ہروڑا

پہ وتی ہمراہاں دور پشتکپتگیں
گامے دوگام جلگی اِنْت ہروڑا

بل گچینیں راہ پُر اِنْت کنٹگاں
پُل شاہ ءَ سنگی اِنْت ہروڑا

گل زمین ءَ حاک ءَ وشبو ءَ وتی
حون مارا دزنزگی اِنْت ہروڑا

مولمانی ساچ لال ۽ اتلگنت
کیف چماں شنزگی انت ہروڑا

بل سترتہیل انت وتی تام ۽ ندیم
راستی انت ۽ نوشگی انت ہروڑا

سمرانی ساٹک ء ارمان کم انت
 پہ سیٹ ء ہروڑیں تاوان کم انت

ملا مت درمیان ء آدمی ذات
 حد اگیش انت اگاں شیطان کم انت

اے چاگرد خون واریں نوبتانی
 ہمک گام رسترے، انسان کم انت

حد اگندگ نہ بیت پنچیں نمازاں؟
 نزور انت منیگ ء تی ایمان کم انت

اڑنگ شرتگ نہ بنت جزمانی راہاں
 بہ داریت توکل ء طوفان کم انت

زبہری زندگی ء ہر نیے ء
چہ عشق ء مستریں نقصان کمؑ انت

رد انت تئی جند اکرم الٰہی ء
ندیجی ڈولیں سنگت جان کمؑ انت

تہنا دل ء بس یاد ہما انت
جند وتی من پہکا شمشنگ

چرچ، مسیت، زکرانہ، مندر
ماتئی شوہاز ء چی انت اشتگ

رودینتگ گوں ارساں حونیں
توم وفا ء زرد ء کشتگ

کابیل ء ہابیل برجاہ انت
بزات گوں دستاں بزات ء کشتگ

بچکنداں پہ پل ء بلبل
دل ما زمین ء پیے مشنگ

ستک ء دوکرم ء تاتکہ بینگ
شیر گؤراں چہ کہیر ء دُشتگ

دو اِستال سک پیش کپان اَت
دوشی شپ ء ماہ کے پشتگ

دست ء ردی انسان ء ندیم بیت
زُمزماں شُشثہ کے اِنْت فرشتگ

زندآپ بالواں بکشائیت
جندء سوچک ء گپ ء بل

توکل منزل ء مستاگ انت
آپ ء توشگ ء گپ ء بل

چُش کہ لوگ ڈریت اللہ ء
زرد ء پزوشگ ء گپ ء بل

غلہ بابا ء سٹک ء تب
بی بی ہوشگ ء گپ ء بل

سنگے دل نہ انت بے ترکیں
ارس ء نوشگ ء گپ ء بل

بزہنگ ابرم ء زیبائی
ستر ء پوشگ ء گپ ء بل

طاعت مئے ندیم تزانگ تئی
ذگر ء روچک ء گپ ء بل

بانزل پڑشتگ انت ستکانی

دست ء ماه نیت کبگانی

سگاں سکیاں کندان ء

گزیوگ کارنه انت مردانی

ایمان دزگرگ کلدار ء

چی انت مستریں بهیانی؟

حاتی کنت بزرگ شے ء را

جزماں مڑ رسیت دردانی

ناپاکی منی راستی ء

دزوگیں نوبت ء پاکانی

شینزار بلبلی رودینت

کننگ دامن ء پلانی

تئی غم مئے دل ۽ تاہیر ۽

کرگوش ۽ چریت تلالنی

سہباں نودشراب وارینت

نوشینیت شپاں مہکانی

حاوند ۽ ندیم مہر انت کہ

پرمانیت منا شیطانی

کنٹکے پل ء جان ء مانپوشنگ
 یٹنگی داستان ء مانپوشنگ

چارده انت ماه ء بزہنگیں دامن
 مستی یے آزمان ء مانپوشنگ

اے شہیداں کفن نصیب کجا
 خون ء تڑمپاں اِشان ء مانپوشنگ

ماں تہارونکی ء نگیکیاں
 رُژنے ء شاعران ء مانپوشنگ

تئی غم ء ساعتاں جلیں زند ء
 مارا زرتگ گشان ء مانپوشنگ

شنگ آنت انچوانارکاا زلف گلء

چو زرء جمبران ء مانپوشنگ

مئے گناہان ء قیامت ء اکرم

چادرے مہروان ء مانپوشنگ

دل انچو سارت بہ بات دوزہاں بہ بادینات
 منا گروکیں زہ ۽ دیدگانی بالینات
 جنازہ کوپگاں پُر بوتگیں کدوہانی
 تما ۽ شانتلیں تہناتیاں بہ نالینات
 تو معنہ ۽ منی ہر دو جہان ۽ باور کن
 من بے تئی ۽ کدی بوتگاں، کجا باں شات
 مہ اوشتاں گام سفر منزل ۽ پہ جنزان بات
 آ راہ ۽ سکیاں پہ توکلے بگوازینات
 تچوکیں جمبراں ایرگیجات درد مستاگیں
 غمانی دیگران رک ۽ نوان ۽ نادینات

دانکہ وشبو گلاب ء زندگ بیت
تئی غم انت آب ء تاب ء زندگ بیت

غم مجتہیں دہر ء مشکلاں بید ء
شاعرے چوں شراب ء زندگ بیت

ممران ء چراگے یاتانی
لنجہیں زلیپانی تاب ء زندگ بیت

دل چے پیم مانیت بید ء اُمیت ء
چم مہ گندیت چوں واب ء زندگ بیت

نا حُدا بلکیں شرتگاں رُکھ ات
توکلے کیت تیاب ء زندگ بیت

جست ء نازینیت سمین ء چنت ء
 بلبے پہ جواب ء زندگ بیت

دور جنزیت ء روت نبشته کار
 پشت کینت لبر کتاب ء، زندگ بیت

یا خدا کد سر ء تو رحم کن مے
 بے وسے پہ عزاب ء زندگ بیت

دانکہ دژ یلگ دل ء نہ دژ وهنت ندیم
 یاد تئی ہر حساب ء زندگ بیت

دانکہ دل ء تئی گیر نیت
 درداناں تاہیر نیت

عشق فرہاداں ہاٹی دنت
 کوباں در چوں شیر نیت

سولیں کہیر ء بڑاہ ابیتک
 کوه ء مراد ء پیر نیت

شے ء دست مئے بڈ ء جنگ
 پہ ما نپت ء بیر نیت

گامے نہ اوشتے جنزندیم
 سوب ء تاں منگیر نیت

تیراں غمانی سٲتگ دل
چم گز یواں کہ پزشتگ دل

پکیاں چوں پیم بہ بیت
دوست ۽ زہیراں سٲتگ دل

گون انت آپے ناز ۽ نوداں
ما تئی گاماں کشتگ دل

واجہ حد انت ارواہ ۽
کعبہ اگاں من گشتگ دل

دیریں چماں جاگہ کتگ تو
دیریں سرا تئی مُرتگ دل

زندآپانی کہن بجان انت

کیف ء شراہاں بتلگ دل

دہر ء گواتاں بادینتگ

تڑمپ تڑمپ ء منے رتگ دل

یات نہ بیت کہ عہد ء درداں

شات ء گلی ء اشگ دل

بیا کہ پہ تو زہیر یگ انت ندیم

راہ ء تئی دیریں نشگ دل

ماہ ءُ روج ءِ سیادی کُجا
دُوری سگ ہم نیادی کُجا

گاماں چے پیم تئی اتک کناں
ما تئی دُنیا پادی کُجا

دل گزیت چورہیں چھلے ءِ
عید ءِ روچاں شادی کُجا

مرچاں گمار ءِ نیاریت دل ءِ
درد دہشت ءِ دادی کُجا

چیزے وَا لَم گنداں ☆ گنوک
مُفت ءِ بیت بربادی کُجا

درد تمامہ ء آزاتی

ٹپ کرپاس ء وادی کُجا

تہنا ندیم کت دُنیا ء

رپت شت ء شہزادی کُجا

وت ءَ چہ سرگوزاناں من

سفر برجہاہ رواناں من

عجب اشتاپی انت نوبت

بہ تیج منزل تچاناں من

امیت ءَ روچ برکت بیت

مریت ساہگ مراناں من

پہ تو جزماں رساں روچے

اڑاناں یا کپاناں من

کدی چماں کتابیں تی

دل ءَ سیر ءَ بواناں من

ترا چہ بید اے امروز ء
دگہ پھی نزانناں من

منی پجارے اکرم تو
تئی ڈس ء نشانناں من

دلءِ دَرِیْکَگانی توار تُرْسگی اِنْت
 مہ بنت ساه ءِ چم رازدار تُرْسگی اِنْت

تہاری شپانی دلاں کارچ جنت اِنْت
 پہ ساربانے ءِ بامسار تُرْسگی اِنْت

کجا ایر کتگ ءِ کجا بارت باریں
 وتی گام گام ءِ بچار تُرْسگی اِنْت

اے فرعونیں نوبت بزانت ظالمی ءِ
 کہ مظلومے ءِ آہ ءِ زار تُرْسگی اِنْت

منا چاریت بچکندیت لُنْٹان گسیت
 گل ءِ ٹیٹلیں دزگہار تُرْسگی اِنْت

گمان ۽ کلیریں سراں خون کنت کہ
دل ۽ کوہسراںی بہار تُرسگی انت

عجب نوبتے ہر نپس رستہء انت
تب ۽ رنگاں چاگرد ہوار تُرسگی انت

سمین گنٹگیں نوبتان ۽ بہ تراشیت
گل ۽ بلبُلانی دوچار تُرسگی انت

مہ کنت کم شرپ موسمے ۽ اناگہ
اجل زندگی وامدار تُرسگی انت

ودی کنتیں سہدار ۽ چہ مردگے ۽
خدا انت ندیم! بار بار تُرسگی انت

سوتگ آسر مارا کتگ
 زہیراں اشکر مارا کتگ

پتیں دریا چنکان آنت
 عشق ۽ قلندر مارا کتگ

وت و شبویے میم نہ بیت
 رنگاں پڊر مارا کتگ

لبزاں سپاہی رودینگ
 شعراں سنگر مارا کتگ

اوشت نہ زانتگ جنز ۽ مئے
 راہاں لشکر مارا کتگ

پما ندیم چے پشکپتگ
 تو کہ دل ۽ در مارا کتگ

کیاں من ء کجاہاں؟ ہچ نزانان
من شیطانان، حُداہاں ہچ نزانان

وتء چہ بے سماہاں ہچ نزانان
ثواباں ء گناہاں ہچ نزانان

ترا پد آدمے سجدہ کُتیں چوں؟
وفاہاں بے وفاہاں ہچ نزانان

تئی عشق ء سرجم ء گوگایے آں من
فرشتہ دلساپاہاں ☆ ہچ نزانان

گناہ گندیم ء دانگ چیانہ زوریت
بہشت آدم حواہاں ہچ نزانان

بہار ۽ سہب چہنچو زیناک انت
وتی دوست ۽ جداہاں چچ نزانان

ما تارگ ٹگھیانی در نہ بُرتگ
غم ۽ گورم ۽ تہاہاں، چچ نزانان

دل ۽ منے آس ۽ آپ ۽ مانا یکے
وتی راج ۽ غماہاں، چچ نزانان

چو آپاں دیدگانی سرمگاں من
یا دڑیگاں تئی دلاہاں، چچ نزانان

قرار گجنت زرد ء ستم آئی ء
 پہ ارواہ ء مڈی انت غم آئی ء

بکنت گیش کہراں زمانگ وتی
 نہ کنت مہراں چچ پیم ء کم آئی ء

گناہ گاری آل منے حساب ء نیاریت
 اے مہر انت ہمائی کرم آئی ء

شلیت لال ء گوہر منی شعر ء ہر لبز
 بیات حسن ء برجاہ ہتم آئی ء

فرشتہ طہور ء گلاساں شہارنت
 ستا ء نبیسیت قلم آئی ء

شہرِ اباں گون شودنت مئے ارواہ ء جان ء
عجب ڈولدار آنت دو چم آئی ء

گُشت اے زمین ماتِ انتِ انسانِ ءِ واستہ
پہ ہر نیچِ ءِ ایمانِ انتِ غمِ آئی ء

ندیمِ آ کہ بے حالِ انتِ پہکِ ءِ ترا چہ
شמושِ تزانگانِ ءِ تو ہمِ آئی ء

آس دل ۽ پردارگ لوٹاں

ارواہ ۽ ماندارگ لوٹاں

گنجبیں حُدا ۽ اِمروز ۽

چم ترا بس چارگ لوٹاں ☆

دِراہ کت بلکن شعراں مئے

دہر ۽ درداں مارگ لوٹاں

حون تئی یاتاں میچینتگ

زہیران ۽ تیمارگ لوٹاں

گَلّہ، لوٹیت نوکتریں نُوں

کوہنیں قِصّہ آرگ لوٹاں ☆

دوست منی ناراض انت منا
چہ گُنجے ء ہیسکارگ لوٹاں

ناشترکاراں، ٹلک ء وتی من
بانور ء سینگارگ لوٹاں

طفلاں گزائیں بارسر ء انت
نان پہ لوگ ء آرگ لوٹاں ☆

زانگ نہ لوٹاں امروز ء من
جند ء وتی پچارگ لوٹاں

ما پہ ندیم پدربچاں وتی ہم
وٹیں روچاں آرگ لوٹاں

دیم پہ دیبی جیڑہانی مردی انت
سگ کہ سگ غمانی مردی انت

مردی انت رہنانی موگگ پہ بلوچ
شے ۽ بخشگ حانیانی مردی انت

آئی ۽ مردی کماشاں بمب جنت
ماندارگ چوروانی مردی انت

تئی تہا چمانی چارنت روک روک
مئے تمردیں دیدگانی مردی انت

پہ وتی لبز ۽ ما جاڑو باں مدام
سرنیارگ کودکانی مردی انت

مرد ہما کہ بڑا تے بارے کم کنت
کو پگی ہم برادرانی مردی انت

مرد ہر پی میں غماں گوں لیب کنت
سنگتی اے مشکلا نی مردی انت

چو کہ سرمست ء ندیم منصورے ء
راست گشی مئے شاعرانی مردی انت

درداں سگّ ات مُشکلان ء دربرے

جہل ء بُزریں نوبتان ء دربرے

دل کپوتیں مولماں کوکو پہ جنت

دہر ء چاریں موسمان ء دربرے

گلزمین ء عشق ء حوناں کن ہوار

سداں ہپت آزمان ء دربرے

جند ء آستی تو وتی پجارت اگاں

حدر ء زند آپ ء نشان ء دربرے

کبگے ء کد ء وفاداری بہ بیت

شیر رنگیں ماہکان ء دربرے

مُحکمی سِتک ء بہ بیت گر دامن ء
زند ء مرگ ء داستان ء دربرئے

گُنڈگاں شلّیں مہ مارئے تو ندیم
بُلْبُل ء پیم ء گُلان ء دربرئے

دامن ۽ آس لڳ ۽ اتڱ پرواه مدار
دل غماں چہ تزڪ ۽ اتڱ پرواه مدار

راستی ۽ ۽ پھ زهر مرداں نوش ۽ اتڱ
پاهوان ۽ ۽ چڪ ۽ اتڱ پرواه مدار

جُبنز کہ سربے ماں تياب ۽ منزل ۽
اوست ۽ بوجيگ بڪ ۽ اتڱ پرواه مدار

هروڙا کڻيت ملڪموت تُرس ۽ چيا
مرگ بحت ۽ لڪ ۽ اتڱ پرواه مدار

چيڙ لیکوے سمین ۽ ناچ دے
پلے نوکی تزڪتڱ پرواه مدار

نوشاں مرچی گون نديجي مولماں
دَر حياالاں ۽ اتڱ پرواه مدار

ساڑا

حدا انت مہربانیں بادشاہے
کہ مان کنت مُردگان ء جان ء ساہے

آیکے، ایوک انت ہر جاگہ ء انت
صراط ء مستقیم ء تچکیں راہے

مئے عیباں چیر شان ء چادر ء دنت
پہ لوٹوکاں وتیگاں دوزواہے

ہمائی روج ماہ ء سال کرن انت
ہمک بیگاہ ہمائی ہر سبہے

پہ سٹک ء مئے رحیمے کار سازے
چے پیم ء پشت کپیت انت مئے گناہے

ندیم کہ حدر ء موسیٰ آ یے نہ پہمیت
ماں گٹ ء مریمی عیسیٰ چو ماہے

بلسبلان ء آس دستانی دل ء
محشر انت پہ سہب ء پلانی دل ء

زلف ء زہے ایر انت ارواہ ء سرا
تیر کل انت لال ء چمانی دل ء

تاں نہ جنزیت ساہ درنیت کالب ء
چوں بہ جنزنت انت پریشانی دل ء

تئی وڑیں شررنگے چماں مومنین
لازم انت سرکشیت شیطانی دل ء

سستگ انت چہ دوز واہاں مہر میں
چے گوزیت باریں املائی دل ء

كئء ء زانه مارا داشنگ ديدگاں
زندگى په كئء مئء ارمانى دل ء

آس گوں اكرم زهيراں آئى ء
مانداريت گؤات زمستانى دل ء

آس ء آپ ء چکاسے
نوبت تیزیں الماسے

نوشاں گوں نام ء اللہ ء
توساں دل ء چہ یک آسے

بڑات ء بدل براتو نہ بیت
ماتو پہ کئے بیت ماسے

ارواہ ء شینزاراں بہ پہم
بلبل ء بکش پل واسے

اسپیتیں چو شیر ء وڑا
نازُرک انت چو کرپاسے

قبر ء قرار باں بلکیں ندیم
امروز گزائیں وسواسے

استالاں گوستگاں من شوہازگ ء تئی
گام آنت کہ سرنہ بنت پہ دروازگ ء تئی

تئی جلوہ ء تجلی بدکاری آں منی
دگہ چے پکار انت اللہ دیوانگ ء تئی

باریں کدی تئی سنگیں دل موم بیت تو کائے
اے انتظار کشیت انت دلانگ ء تئی

پہم ء بوآن کتاباں ایمان ء دوستدار
بلکن رسیت خدا چہ وانگ ء تئی

مردم ترا بہ زانت، سرپد بہ بنت ندیم
عمرے پکار انت دہر ء پہ زانگ ء تئی

یات ءِ گِیراں مانداشنگ

زرد زہیراں مانداشنگ

بل ءِ کپوتی زہیرونکاں

آس کہیراں مانداشنگ

عہد ءِ چاکر سوہین انت

شے کہ لکیراں مانداشنگ

لیلی جون تئی مجنو ءِ

منکر نکیراں مانداشنگ

بہشی تڑمپاں آس رچیت

ہنکین بیراں مانداشنگ

کلمہ ء نام ء کارنت تئ
ستک فقیراں مانداشتگ

شیرینی فرہاد ء ندیم
کوه گوں شیراں مانداشتگ

موسم ار سے ریچان انت

گوات زہیراں گہچان انت

پڑشنگ دل چہ دُنیا ء

حاک سرا پر ریچان انت

چم ء بدیں رکت مدام

عمر ء بہاریں روچان انت

سوچن دستاں یاتانی

غم ارواہ ء دوچان انت

گژند ء گروکیں بارگیے

زُلفاں وتی آ پیچان انت

نوبت عہد ء جنگجاہ ء

کواہ ء بہاری میچان انت

پہرے بلوچ اے خاک ۽ وتی

رہنماں گوں حوناں موکان انت

جی پہ ڈیل ۽ رنگ ۽ تئی

بیامے دیر انت دل مان انت

چونیں گنو کے باریں ندیم

لوگ ۽ دستاں سوچان انت

آس ءِ آپاں پلگاریت
عشق چو مات ءِ تیماریت

مارشت خاک ءِ نُورے کنت
درد انسان ءِ درکاریت

مہر ءِ شرپ انت رُزواہی
نام ءِ دپی ءِ کئے چاریت

ماتیں زمین تئی پُلکان ءِ
بچ گوں حوناں سینگاریت

وت، حُدا بارت سکی آں
وئیں روچاں پیشداریت

بدواہ آنت کہ باپشت ء
دوست چوں دوست ء ڈوباریت

دوری ء ہر سہت ندیم
اشکر زرد ء پر داریت

وَشَبُو تِي ۽ دَرُو شَم تِي

دَهَر ۽ چَارِيں مَوَسَم تِي

گَنده تَرِ اَنتِ چِه جِيواناں

مَرچاں اللہ مَرْدُم تِي

مَارا شَراب ۽ تَوْبَه اِنتِ

پِينگ رِيچِ اَنتِ مَوَلَم تِي

هَر وِشِي تِي بَحْتِ ۽ باتِ

پِيَمَن بِيَا اِنتِ هَر غَم تِي

جِي تِي کَمَانِيں بُرُو اِناں

دِنانانِي جِي شَم تِي

انسانی ۽ راز چي انت
اللہ کئے انت مردم تئ

جزماں کہ من تہنا باں
یات ۽ کاہاں لازم تئ

جہد ۽ جنز ۽ گیش بکن
کار نہ گیگ انت اکرم تئ

تئی غمانی لذت ۽ شیداہی آں
کوپگاں زوراں وتی زرواہی آں

مُجی ۽ میڑی انت زہیر ۽ مولماں
قدحاں گوں مجلس انت تہنائی آں

پہر بندنت تئی سرا لال ۽ گوہر
جی تئی لہرائی بات ورنائی آں

بے وسی کنت جنّت ۽ چو دوزہ ۽
زندگی قبرے گشتے دلسیاہی آں

گر وتا بالاچ ۽ پشپد تو گشتے
پیشدار کردے گڑاں دوداہی آں

تئی لقا نقش انت دل ۽ توکا ندیم
چم کپنت چوں پہ دگہ زیباہی آں

ادا ، اودا کجا آں من
وتی جُست ءُ پد ءِ آں من

چی انت زند ءِ منی معنا
کئی درد ءِ دوا آں من؟

غماں دُنیا ءِ آزاتاں
ہمائیں تئی غما آں من

پتو روچاں قرار ءِ دُور
پتو آگہ شپ ءِ آں من

وتی شعرانی آسگواریں
کناں کارمرز سِلاہاں من

کجائے بیا! تئی ہمد
جدائی ءِ تب ءِ آں من

ہما انت دیستگ انت تئی چم
وت ء چہ بے سما آں من

چو بلبل پلاں نازیناں
سمینانی ادا آں من

من درد ء آس ء مُنجا راں
گناہاں چہ سپا آں من

ماں حا کاں نور رودینیت
کئی گوانک انت ہما آں من

اے دہر ء ایوکاں پہک ء
ندیم چو تئی وڑا آں من

روکیں اشکرے مرچان ء
امروز محشرے مرچاں

بیپار مکتب انت لبزانی
ہر کس شاعرے مرچاں

تُنِگیں دل ء مُرگانی
کلڑ آپ سرے مرچاں

وش کنت پہ گل ء شادانی
گزن داں بُندرے مرچاں

زہیر ء تزانگاں دَرُوشان انت
دل مئے جنترے مرچاں

نوبت گوستگ انت سیلانی
رہچار کلبرے مرچاں

پُر انت چہ بتاں بھگوان ء

ہر لوگ مندرے مرچاں

تُننگ انت منی حونانی

کستنگ ہمسرے مرچاں

سوج ء بے نہ کنت حاوندء

اکرم کافرے مرچاں

پدا يکرنڊے زندگ باں

منی شود ء سراً بیائے

دل ء ایماناں بکشاہاں

منی تو ہر دو دُنیاے

منادوست داریت بے حدء

وتی قرباناں اللہ ء

منہا ہمگرنج ء ہر پیم ء

ستر تو دُور ء گستائے

نشاناں تئی پداں پولوں

وتی ڈس ء وتی گواہ ء

مبارک گوں وتی شعراں

چو روج ء پیم ء رُژنائے

منی سو بمندی ء ہر راز

منی مادر تئی دُعا ء

چو ایسپ کست ء بڑ اتانی

منا دُور دات تہا چاہ ء

ندیم تئی عکس انت استالان

نہشتہ نام سرا ماہ ء

سک ساگ ء دل پہکے ءے

لک ء تہا تو یکے ءے

شپ چاردہ ء گیا بانگ ءے

یکے من ء تو یکے ءے

شیرین تئی فرہاد آں من

دل بند دران انت لکے ءے

بے دیدی ء آس ء بون آں

وازمندگاں تئی چکے ءے

انگریں موسم نہ کُٹّ انت
کُٹّ اتاں من غم نہ کُٹّ انت

تئی زہیر انت زاری اول آسرنہ بنت
تاں مئے دوئیں چم نہ کُٹّ انت

درد ارواہ ءِ پہ دارو ءِ طیب
گیش بنت یا کم نہ کُٹّ انت

چاڑے بیارنت زندگی ءِ روج ءِ شپ
مُشکلانی رم نہ کُٹّ انت

سکی آں تہنا حُداے پشکپیت
وُشیاں محرم نہ کُٹّ انت

تزانگانی تئی کرامات ء بچار
قبر ء دانکہ ہم نہ کُٹّ انت

سر بہ بے سوبانی کوہ ء تاں ندیم
راہ ء شیپ ء شم نہ کُٹّ انت

جیڑگ ءِ پہ غم ہلاس کسی نہ بنت
وَشیانی وهد ءِ پاس کسی نہ بنت

تاں شوہازءِ کردءِ آرزشتے مہ بیت
گوہرءِ یاقوت ءِ لاس کسی نہ بنت

یکشلیں جہد ءِ ابیدے توکل ءِ
نوبتانی بو ءِ باس کسی نہ بنت

الم ءِ آسے بُن انت ماں سینگ ءِ
وتسر ءِ کیفانی تاس کسی نہ بنت

آ، کہ اکرم مطلبے دارنت دل ءِ
چو ندیم ءِ غم شناس کسی نہ بنت

☆ چٹانی ندرگ پلگاراں ☆

☆ چاریں موسم دشتاراں ☆

زوراک آہنے چست بکنت

جُمنز نہ داشگ دیواراں

حونان پہ حق ء ریچاں وتی

جنگ کنان ء پیشداراں

مرگ ء چہ تُرسیت آہان ء

زند ء حُب ء بیگاراں

لوٹنت بلوچاں میرٹینگ

پچاہ ما کاراں دینداراں

دیم ء ندیم نون کوہاں دئے

پشت کپتگ چے بازاراں

وتی پاد ء چیر ء حاک بکن
منی حاک ء جلوہ ناک بکن

وتی زلف ء گؤرا دئے زمزیلاں
چہ دڑسیں گناہاں پاک بکن

منا وارنگ کست ء سیاہ مار ء
منی درد ء دوا تریاک بکن

ترا وہدے لگورے ٹرسین ایت
مبو گنگ، مہ ٹرس، گویاک بکن

ما چو حدر ء دریا پیر
منے جاہ ء دل ء جُہلاک بکن

وتی حق ء نہ کنزاں گامے ء
تو دنیا ستر تیلاک بکن

اے عشق انت نہ زانت انت برف گواری
یا گرم ء لوار ء ٹاک بکن

دل ۽ دڙيگاني شمار ۽ ڪپاڻ
من تئي سجدہ ۽ بے توار ۽ ڪپاڻ

حدا بادشاہے گؤزنت چلگ ۽ روج
ڪپوتاني ڪوڪو بهار ۽ ڪپاڻ ☆

تاں دنيا ۽ گنده ترين کس مناں
وتي چم که وهدے وتارا ڪپاڻ ☆

اے بوهاني دڙوشم، شپاني تهاري
چه تئي مهپراني غبار ۽ ڪپاڻ ☆

سفر زندگي ۽ چو پيل ۽ صلوات
به سمبال! تو وت منارا، ڪپاڻ

مئے عشق مذہب ء دود ء پابند نہ انت
 کجا ما حرام ء حِلار ء کپاں

دل انت تزگنگ کہ اے خونانی ترمپ
 مئے چمانی ارس ء ہوار ء کپاں ☆

ندیم تو کراماتی مردے نئے
 کپوت بالیں پہ تئی کمار ء کپاں ☆

زرد ء گٹ گر، یا کہ ارواہ ء گُشئے
تو بلائیے ء کہ ہمراہ ء گُشئے

حانی ء زلفاں چہ زند آپ نوش اتگ
مرگ منا باریں کجام جاہ ء گُشئے

بالواں بید ء چراگاں معنائے
شرکنئے؟ سوچئے شپ ء براہ ء گُشئے

مرچاں تئی شیداہیں شاعر کامل انت
بشکنئے شعراں وت ء واہ ء گُشئے

بے کماری ء وتی گوں آے طیب
سدکاں تو عشق ء ناڈراہ ء گُشئے

دُڑمنیں بڑاتاں منی باریں سُما
ایسپیں زرد ء کجام چاہ ء گُسنے

توچے پیم ء روچ ء دزگیر کت کنے
پاہو استالاں دے ماہ ء گُسنے

ملکموت توسک ندیم ء دوست بے
گوں گدا ء یک وڑا شاہ ء گُسنے

☆ ارس چمانی بند نہ باں

☆ دانکہ تئی بچکند نہ باں

آہاں دل ء کہ آسے روک

☆ جہد ء راہ ء ژند نہ باں

گیگ نہ ننداں دانکہ منے

☆ بانور ہند ء سندن نہ باں

انشاء اللہ منے پدرتیج ء

☆ نپت ء بیر ء گزند نہ باں

ارواہ درداں تہل مہ بیت

شیرکن چو پر بند نہ باں

مارا سِتک اِنْت رِب ءِ سَمْرَا

پِچ کَس ءِ وَا زَمَنْد نَه بَاں ☆

شَرِّ رَنگَانِ عَادَتِ اِنْت

قَوْلَانِ پَابَنْد نَه بَاں ☆

اِنْسَانِ چَوں اِکْرَم بَاں

رَنگِءِ حُدَا ءِ وَنْد نَه بَاں

عکس ء تئ پلگارگ لوٹاں
چم ترا بس چارگ لوٹاں ☆

آہاں ہجبر پڑوش نہ بیت
سوب پہ راج ء آرگ لوٹاں ☆

من چہ حُدا ء پاکیں وتی
تہنا ترا بس بارگ لوٹاں

بیا دوست ترا چمانی سرا
من زرد ء توکا دارگ لوٹاں

من گوں شعر ء لبزاں وتی
زُلفاں تئ سنکارگ لوٹاں

کُچلِ موسماں چارینتگ

دردان ء ہوکارگ لوٹاں

دل سیاہ پرشت ء پڑوش ء ندیم!

لوگ ء وتی نژ آرگ لوٹاں ☆

درد چراگاں بالینتگ

زہیراں بانزل ودینتگ

مارا جند ء دل پہکی ء

نپت سرا مئے گوندینتگ

ما گوں اِزم ء دنیا تئی

گرڑیتگ گرڑیتگ کندینتگ

پلّ سمین ء امبازاں

پینگ سہباں شنزینتگ

راج وتی گوں شعراں ما

کرن ء واب ء ٹوہینتگ

ما چو ملنگیں منصور ء
 جارتی نام ء پرینتنگ

تو چو حُدا ء دوست ءے منا
 لال ء منارا منینتنگ

شوباز ء تی دهر ء ندیم
 آس ء آپاں گوازینتنگ

درد ۽ گمانے مارگ لوڻاں
راج ۽ وتی پلگارگ لوڻاں

دهر ۽ بلوچ ۽ کرد چي انت؟
قصہ پیشی آرگ لوڻاں

گنجبیں حُدا ۽ امروز ۽
چم ترا بس چارگ لوڻاں ☆

بڑات چے پیم تئی بوت کن انت
آس سراتئی گوارگ لوڻاں ☆

مارا زبان ۽ لبز وتی
یک یک ۽ نژ آرگ لوڻاں ☆

درد ۽ دوراں گزستگ دل
چم گز یونت کہ پزشتگ دل

زندآپ نوش ات چمانی
چولاں شراب ۽ بتلگ دل

دھر ۽ گوات ۽ بادینتگ
ترپے ۽ مئے رتگ دل

کرنے بیت کہ دیدوگاں
ماں تئی گاماں کشتگ دل

دُوری ۽ ہر سہت ۽ تی
سد رنداں مئے مُرتگ دل

عہدءِ نہ گئیں احوال
کد پہ شات ءِ اشتگ دل

بیا کہ پتوزہیریک انت ندیم
راہ ءِ سراتی نشنگ دل

ارواہ ء لیلام کناں
عشق ترا و شنام کناں

چست ء ایراں دُنیا ء
دمبرتگ آرام کناں

شہد بدانی دستانی
جور ء پیم ء تام کناں ☆

چکا ساں کرامان ء تی
کبگے ء ہمگام کناں

شعر منی تی امروز ء
اللہ اللہ نام کناں ☆

سوچاں حرامیں ذرکٹ ء

چُگان ء ہم شام کناں

استین لال ء یاتانی

دُکالاں ہرّام کناں ☆

ارس نہ ریچاں رنج ء ندیم!

بچکندے پہ وام کناں

مُننگلی داستان ء مانپوشنگ
کُننگے پُل ء جان ء مانپوشنگ

چارده ء ماه ء بڑ ہنگ انت دامن
مستی یے آزمان ء مانپوشنگ

ماکتگ راست دُنیا پیشداشتگ
وابے ء دیدگان ء مانپوشنگ

تئی غم ء ساعتان جلیں زند ء
مارا زرتگ گُشان ء مانپوشنگ

اے شہیداں کفن نصیب کجا
حون ء تڑمپاں اِشان ء مانپوشنگ

ماں تہارونکی آں نہ گیگی ء
 رژنے ء شاعران ء مانپوشنگ

شنگ آنت انچوانارکاں زلف گل ء
 چو زر ء جمبران ء مانپوشنگ

مے گناہان ء قیامت ء اکرم
 چادرے مہروان ء مانپوشنگ

حُدا ۽ قُدرت ۽ سرپد نہ انت
آ، جند ۽ قیمت ۽ سرپد نہ انت

وتی دستاں گوں آدم زاد جند ۽
نبیست قسمت ۽ سرپد نہ انت

چوں پھمیت دُژمن ۽ رپکاں وتیگاں
تاں سنگت سنگت ۽ سرپد نہ انت

مبات انت بوٹی عمرے بلبُل ۽ را
گُلانی ہوت ۽ سرپد نہ انت

نہ زانت ہیچ پیم ۽ اسراراں جہان ۽
تاں انسانے وت ۽ سرپد نہ انت

ابید ءِ دُوری ءِ گزائیں عذاب ءِ

دگہ ما قیامت ءِ سرپہ نہ انت

پہ بچکندے سر ءِ قُربان کنتیں

وتی آ بے وت ءِ سرپہ نہ انت

بل زنگاں دل ۽ من رپچاں وتی

ارواه ۽ تئی زلفاں پیچاں وتی

گوں خون ۽ تڑمپاں سینگاراں

شال ۽ گوادر کپچاں وتی

جی جی پہ مجولی، چیر بوئی

چوں بیاراں گوستگیاں روچاں وتی

پدا زہم ۽ تو گور دے نازانی

من جیگ ۽ گمان ۽ دوچاں وتی

اے دنیا پہ دل پہکاں نہ انت

بیا دستاں گوں قبر ۽ کوچاں وتی

ما چہ ہما شوٹان ایس ندیم

گوں دستاں لوگ ۽ سوچاں وتی

لبز آنت راه ء شون منی

شعراں بلیت نیمون منی

باندات ء نیست انت سُد منا

حال بیت باریں چون منی

ہنی جُنز ء دستاں رجیت

رنگے کارنت خون منی

فکر منی تو بست نہ کت

دونت سز پاں گوں جون منی

پیش گاہ ء تئ پُلکاں سلام

گوات ء کلوہے گوں منی

شرتگ ندیم چوں ایر برنت

نیک دعا مات ء گوں منی

سمین ء ہوار ء بہ سمبال وت ء

چہ دہر ء لوار ء بہ سمبال وت ء

اے جلوہ سرا چو گروک ء کپیت

امل ء کمار ء بہ سمبال وت ء

اے نوبت کہ لُح ء پُلیت مرڈم ء

گوں ننگ ء میار ء بہ سمبال وت ء

وتی بڑات ء عاشق بکن وانگ ء

بدئے زانت گہار ء بہ سمبال وت ء

شپانی تہاری ء نیم ء میا

بند داں سحر ء بہ سمبال وت ء

دل چيڪ وِران چو شاگ ۽ اِنْت
 اِمرور اِنْت غماني جاگ ۽ اِنْت

ٽيڪم ڪل اِنْت فرهاداں
 شَٽَ ۽ بنداں داگ ۽ اِنْت

تئ غم چو بهار ۽ گواهي ۽
 ارواه سر سبز باگ ۽ اِنْت

درداں نوڪي گين ڪشاں
 چست بنت جيڙه ناگاه اِنْت

جي جي لنٽ ۽ تام تئ
 شيرڪن چو مُرماگ ۽ اِنْت

آواز مستیں بیرو ء

ڈیل ء کلیان راگ ء انت

سدر ندیم ء میریں بلوچ

پہر سر ء تئی پاگ ء انت

دل سہڑگ ء نام ء نہ زانت
غم جُنزگ ء نام ء نہ زانت

زند ء کسے راز ء بہ زانت
گڑیت، کندگ ء نام ء نہ زانت

پِل گڑیوگ ء آنت بلبلے
پر بندگ ء نام ء نہ زانت

ارواہ غماں تاہیر گیپت
عشق رنجگ ء نام ء نہ زانت

درداں کراماتے مہ بیت
کیف شنزگ ء نام ء نہ زانت

دانکہ غلام آجو نہ بیت

گیگ ننگ ء نام ء نہ زانت

گوات ء ندارگ مطبے

پل سنگ ء نام ء نہ زانت

باریں کئی لاش انت ندیم

کس مُردگ ء نام ء نہ زانت

راست ء چپ بس انت

ردمہ کپ بس انت

پد بجن گنجاں

چنڈ ء کپ بس انت

پیش بدار کرد ء

تہنا گپ بس انت

حیف غلامی ء

ساہ ء کپ بس انت

بیٹگ ء یل دے

در بہ کپ بس انت

سردر انت مادر

عشق ء تپ بس انت

مر وئی حق ء

چومہ ٹپ بس انت

دانگ یے آرگ

روچ ء شپ بس انت

وت ماں وت کست ء

آس ء جپ بس انت

پہ دل ء زلف ء

زہم ء ٹپ بس انت

جنگ کناں اکرم!

گپ ء رپ بس انت

سگ ۽ اوپار ۽ هوڙ ۽ دمبُرت
 کوپڳاڻا گيشترين بار ۽ دمبُرت

کوکرے نیاريت بهار ۽ دمبُرت
 گوات ۽ رهچاراں ودار ۽ دمبُرت

شانتهالا درد ۽ شمار ۽ دمبُرت
 موسماں گوانک ۽ توار ۽ دمبُرت

زندگی جی شاه ولایت باتیں
 کینگ ۽ کست ۽ دیار ۽ دمبُرت

تنگی زند ۽ نه پُرشته چماني
 نے دل ۽ دوست ۽ ودار ۽ دمبُرت

واگ ۽ شون سراں سوین انت
 توکل ۽ راه ۽ غبار ۽ دمبُرت

نوبت ۽ تب چونپت ۽ بیر ۽ انت
 ما، فقیراں گر ۽ دار ۽ دمبُرت

عہد ۽ بانور ۽ وتی سہن گپنت
 کپگاں تزو ۽ نشار ۽ دمبُرت

نیستی ۽ پمے شے مُردانی
 زند ۽ گوں مرگ ۽ ہوار ۽ دمبُرت

کئے گشیتیں کہ ندیم انسانے
 جہہ نیاربتیں وتارا، دمبُرت

مٺٺاں سرٻاراں وفاٻاڻي
 ڪوڪر ۽ ڪوش ۽ شيرلڦاٻاڻي

ڀڳي ۽ نرم انت آئي ۽ بالاد
 هجڳي ۽ چوڪه پيل سٻاٻاڻي

بيسه انت آئي مهرواڻي ۽
 بهه نه داشتگ ما ترس گناٻاڻي

بلڪين زندآپ ۽ به شوٻازاڻ
 من به باا شئي ۽ تو به بئي حاني

هر غم ۽ فڪر ۽ سرجم ۽ آجو
 ايمن انت دُنيا چوڻ گنوڪاڻي

تزانگ ۽ آس ۽ ارواه ۽ تاڀگ
 ايوڪي اڪرم شپ زمستاڻي

آرواہ زلفاں بست نہ گیت

دل تو منی چیا دست نہ گیت

شیرین نہ کت سانگ فرہادؑ

سموؑ چیا مست نہ گیت

ما کت تہنا اللہ یاد

ڈن ڈگارؑ بست نہ گیت

تام تیؑ شہدیں نیادانی

عمر تو امیں گوؑست نہ گیت

دستؑ در آتک آ، سرگوؑاتؑ

کوشؑ بانور رست نہ گیت

منکر نکیراں حکمؑ ءِ حُدا

قبرؑ ندیؑمے جُست نہ گیت

تہنا گوں غماں دنیا ء تہا
 من در پہ دراں دنیا ء تہا
 کئے شہم ء چراگانی، بالو
 کئی واستہ سُچاں ☆ دنیا ء تہا
 کجا لاڑاں بیت معنایے تئی
 من وہدے مہاں دنیا ء تہا
 تئی عشق ء من زند ء گوازیںاں
 تئی واستہ مراں دنیا ء تہا
 تئی درداں منا سنگرتیج کتگ
 من نام ء دپاں دنیا ء تہا
 تاں یات انت ندیم من بے چاڑاں
 کد باریں تڑہاں دُنیا ء تہا

درد مثال ء پیم ء انت

دل روک زگال ء پیم ء انت

زند زوال ء پیم ء انت

عشق کمال ء پیم ء انت

دریا قصہ آران انت

گوآت دہمال ء پیم ء انت

مہر ء سنگے موم کتگ

گپ ء گال ء پیم ء انت

دیر مکن بیا اشتاپی

ارواہ بال ء پیم ء انت

پیل ء استال ماہ ء روچ

کئے منے لال ء پیم ء انت

دُوری ۽ یک سہتے ہم

لکھاں سال ۽ پیم ۽ انت

راج ۽ غماں چہ روک وتی

دل چوزگال ۽ پیم ۽ انت

زہیراں بانزل رودینتگ

اکرم بال ۽ پیم ۽ انت

☆ گیش باں کُجال ءِ غم گز یواں ☆

☆ دل گریتیں کہ چم گز یواں ☆

تاں کد انچُش جون کپنت

☆ موتک مئے شیب ءِ شم گز یواں ☆

تہنا سہب ءِ روزرداں

مرچاں ما سک کم گز یواں

وہد ءِ غمانی ٹہک دیاں

☆ مردم گل ءِ چہ ہم گز یواں ☆

جنگل سُنک ءِ بوتنت پُر

☆ خون کپوتی رم گز یواں ☆

دوستاں گوں مئے مرگ ءِ ندیم

☆ دژمن جزماں ہم گز یواں ☆

سہب ۽ مستاگ دیگر ۽ لالی نیاں
پزشتگ آنت بانزل دوئیں بالی نیاں

تو بگش جی لوٹ تئی؟ چکاس منا
شے نئے آں چه برکت ۽ ہالی نیاں

مرچاں راج ۽ غم کساس ۽ گیشتر آنت
مدتے بیت انت زباد مالی نیاں

ما فقیراں حانی ۽ دیدارے ۽
زر ۽ کلدار ملکت ۽ مالی نیاں

کالمیں درویشے آں عشق ۽ تئی
شاعرے بس دئے دئی دالی نیاں

ستکیں مارا تئی سرا واجہ خدا
چو ندیم ۽ ماسگ ۽ پالی نیاں

شپانی ستر ۽ بُو غم ۽

به جيٽر شهب ۽ مردم ۽

من هر دو چم بکش انت

تئ ارس واریں مولم ۽

اے دولتانی جنگلے

زران انت دل په مردم ۽

زبہراں مہر ۽ نیامت ۽

اے مطلبانی موسم ۽

منا ابید تکانسر انت

ہما کہ پہک ۽ لجم ۽

کجا گل ء چه بال کنت
مریتیں مرؤم چه غمء

چراگ ء پیل ء ماہ ندیم
نہ کرزانت لال ء دزوشمء

گواتانی زبانان پھماناں
تئی عشق ء بزرگے بوہاناں

ستکانی نزوریں اوبادگ
ریکانی قلاتے بنداناں ☆

شعرانی ہر لبر منی
غم ء زلف ء ٹالاں چنڈاناں ☆

بیا اتلگ بہار ماں کوہ سراں
تئی تزانگ زرد ء سُمباناں ☆

توکل آسیں تبد ندیم
لہتیں روج ء مہماناں

عشق نہ چاریت آپ ءِ آس

عشق کجا زانت وہد ءِ پاس

مردم زر ءِ منوگر

ازم ءِ نہ گواہیت قدرشناس

گنج انت فقیراں گردویے

دنیا بلوطیت بو ءِ باس

ماہ ءِ سرا انسان شنگ

مئے تئی بحت ءِ برد ءِ داس

شاعر دگہ چے کنت گناہ

شعر ءِ لگگ کیف ءِ تاس

مہر نہ گواہیت دہر ءِ ندیم

آس بران انت کست ءِ وتاس

دل ۽ سوز مه ڪٽيٽ دُعاء آں
سرا عشق مه چٽيٽ دُعاء آں

اے دهر ۽ زير ۽ منے اوستاني
يکدار مه بکيٽ دُعاء آں

شے قول ۽ وفا ۽ گوازيءَ
ترارندے مه ڪٽيٽ دُعاء آں

په طوق ۽ گور ۽ منے، زلفاني
آ، ٿالے به سديت دُعاء آں

دل ۽ گپاں گل ۽ راگشت بکنت
لک مے مه مڪيٽ دُعاء آں

آ، ہر شپ ستک ء بان ء بنیت
درء واب ء بے طکیت دُعاء آل

تئی دُوری ء اکرم گیمرتگ
پیل سہباں بے تزکیت دُعاء آل

عشق آسودگی کجا منیت

سنگ تڑا شیت ءِ چو حُدا منیت

جند ءِ اتلگ وفاہاں کئی یے

آ، کہ دومی ءِ بے وفا منیت

بے سمائیں زمانگ ءِ مارِشت

روچے بلکن منی غم ءِ منیت

سکّیاں زند ءِ نیپس گیریناں

کئی ءِ منیگ ءِ مہ لقا منیت

تسے مُریدانی دگہ طاعت یے

حائل ءِ جنت ءِ وفا منیت

سنگے دستاں گون تزا شنگ حُدا من کتگ
عاشقی عاشقی ء وڑا من کتگ

گامگیجاں اگاں زُلف ء ٹالاں تئی
نہ زاناں وتی دل کجا من کتگ

پہ تئی ماہکائیں تب ء شہمی ء
وتی زند سیاہیں شپ ء من کتگ

منا شرتگاں راہ داتگ مدام
تئی نام وہدے دپ ء من کتگ

تاں ساہ ء وتی سد بر من دیاں
اگاں عشق گوں اکرم ء من کتگ

دڑوگے وشنام گرت نہ کنت
راستہء کس ایر بُرت نہ کنت

اُزرے سفر پہ لشکراں بیت
پڑوش سرء کس زرت نہ کنت

آس چو بمبہء شانیت انت
کار کجام گوگرت نہ کنت

انسانے گر جُهد بکنت
استال چوں آورت نہ کنت

☆ تزانگ اشکر نزاراں ☆

☆ چم شراباں پلگاراں ☆

آ کہ مرد آنت کرد ۽ گوں

☆ جُهد کن آنت ۽ پیشداراں ☆

لال ۽ کمانیں بُروان آنت

☆ چمے کارچ ۽ کاٹاراں ☆

پہم آنت چوں مہر ۽ مومی ۽

☆ مردم سنگ ۽ دیواراں ☆

تو پورا چو جند ۽ منی

من پورا تی دیداراں

عرش خدا ۽ جمہیت ندیم

☆ مہر کنوک کہ ہیسکاراں ☆

پہر ء بندے کئی ء تو

اوست ء نندے کئی ء تو

چُنت گوں دستاں قبر کننے

پُرساں نندے کئی ء تو

پاداں توکل ہاٹی کن

دیمپان گزند ء کئی ء تو

ہر بیچ مات ء قربان انت

ساہ ء سندے کئی ء تو

قِصہ عہد ء باجانی

ہند ء سندے کئی ء تو

پیشانی ء دوست ء ندیم!

جلوہ ء گندے کئی ء تو

دُور دمانے دلبر بیت
پے واستہ محشر بیت

واجہ حُدا ء منشا انت
ہر یکے چوں شاعر بیت

ہر نیم چماں شانک دیاں
جلوہ بس تئی زاہر بیت

گندیت نورے لیلیٰ ء
قیسے وہدے کافر بیت

تو کہ مُجبینے مورک ء وتی
ایر دل ء مئے اشکر بیت

درد دمالاں ساز کننت
دل چو مست قلندر بیت

کد باں واہند گنجانی
آجو مئے تئی بُندر بیت

شعر چو بمب ءء کار کننت
ہر لبز اکرم سنگر بیت

تزانگے عمرے ء لب ء پرداچ بیت
زندگی ہر وڑا مرگ ء آماچ بیت

سمبہیناں ترا زوتاں بانوری ما
سازء سُرناہ بیت ڈہل بیت ناچ بیت

دم نہ بارت انت قدیرے پہ شوہازگ ء
تانکہ مان انت ء ساہے تگ ء تاچ بیت

داں کد ء بس پُراں نژ من کاراں ندیم
پمن دستاں تئی کینگ ء آچ بیت

زند وتی چاچ ء کدی کنت معنا
یاگی انت دل حیاں ء زندان ء

ما چو بے عمریں شپ ء استال ء
سستگاں دور چہ گل ء آزمان ء

انچیں دُنیا یے حُدا مرچاں تی
حون ء ہوشام انت ہمک انسان ء

لیب لیب ء زوال بیت مردُم
عشق ء ارزانی کپیت سک گران ء

چماں پچ کن دل ء زبان ء دوچ
ہر دیں کائے فقیر ء دیوان ء

ہر کس محتاجِ انتِ قُدرتانی تئی
مانیت ہر چیز تئی عظیمیں شانء

دستگیرِ پشتِ انتِ، لالءِ باہوٹاں
دل نہ لرزیت مئے ہار ءِ طوفانء

شیخِ سعدی ءِ راست گُشتگِ ندیم
در برگِ بیتِ انتِ اَگلِ نادانء

جندء مانگیش اِتگ عجب انسان
ایمن انت چنخو واجہیں شیطان

بالواں بیدے ما چراگانی
کئے سراکنت پہ والے ء قربان

دربہ گچج انت دگہ حُدایے من
بے ایمانے آل نیست اگاں ایمان

سیٹ پہ ہمراہاں وتی آراستگ
بل من ہرگام ء چست کتگ تاوان

کے انت کہ گیش انت اچ وتی ذاتء
ٹپاں چاگرد چون بیت درمان

نور شہمیت گلاس ء دست ء منی
اے منی اللہ تئی وتی انت شان

توکل ء منیگ ء پڑوش دات نہ کنت
راستی ء راہ ء شرتگ ء طوفان

ماہ تئی مہکان ء زانا کم چے بیت
در اگاں بیتیں کبگے ء ارمان

چج کس ء پہ نہ داریت، اشتاپ انت
وہد حساب ء وتی ء بیت جنزان

اے دو روچی ایس زندگی ء غم ء
سگاں گوازیناں پہ ندیم کندان

عشق طلب وازمندگ باں من

درد مه باں چون زندگ باں من

چم گول روج ء بڑانزاں میڑپینت

دیسٹ کنئے تہ گندگ باں من

آست کہ بوجیت نیست ء گزینچ ء

جند ء وتی شرمندگ باں من

چو کہ ضد ء کست کن نئے

اے وڑگیشتر گندگ باں من

آجو تے آں گوات ء وڑا

دوداں چے پیم ء بندگ باں من

مست ء مرید ء پیم ء ندیم

دوست ء مدام چیا سندگ باں من

